

Milovan Medojević

STO DANA JEDNE LJUBAVI

Otvorena knjiga

Beograd. 2026.

Copyright © za ovo izdanje Otvorena knjiga

Milovan Medojević

**STO DANA
JEDNE LJUBAVI**

Subota, 19. jun

Slučajni početak

Stidljivo sam uputio neke poglede
Jer možda poput srne od njih pobjegneš
U glavi sam pokušavao skovati neki dobar plan
Da nađem izgovor da sa tobom porazgovaram
Vrijeme je odmicalo i pitao sam se
Koliko jedno lice može sadržati ljepote
Dopisivao sam sve vrline biću tvom
Jer sam bio siguran da je idealno
I tada razum utonu u emocije
Žudnja neka u srcu rodi se
Od svih željenih razgovora
Odabrah ćutanje, nedovoljno hrabar
Vrijeme ne umijem vratiti unazad
Da promijenim i odaberem bolje
Žudnju jaku nekako smiruje nada
Da srešćemo se opet nas dvoje
Sada pokušvam da vidim tvoj lik
Iako nije više u vidokrugu mom
Sklopih oči, mašta sliku probudi
I uvezasmo se nekim razgovorom
Biram riječi koje govorimo nas dvoje
Trudim se da maštom budućnost prizovem
Volio bih da umijem nekako bolje
Natjerati sudbine da nas spoje

Nedjelja, 20. jun

Jedno ime

Jučerašnji dan, naizgled običan
U mislima mi je i dalje
Interesantno je kako jedna stvar
Upečatljivost njemu daje

Mimo stvari te, nebitno je bilo sve
Više se ne sjećam običnih stvari
Ali onaj momenat, kada vidio sam je
Duboko je urezan u srcu i glavi

I pored pitanja beskonačnih
Koja mi glavom plove
Jedno nekako ipak izdvojim:
„Kako se ona zove?”

Pokušavam pronaći načine neke
Kako da joj saznam ime
Ali svakom načinu nađem prepreke
I teško se mirim sa time

Moram trenirati strpljenje svoje
Dok čekam odgovor taj
Možda nam se putevi nekada spoje
Pa je za ime upitam

Ali znam sebe, nevještost svoju
Zbuniću se kada vidim je
Lice će dobiti rumeniju boju
A srce u grudima ubrzaće se

Ali samo da dođe jedan takav dan
Da nju ponovo vidim
Da se u meni vatra razbukti
Možda nesigurnost pobijedim

I saznam to ime, koje će postati ljepše
Samo zato što ga ona nosi
Možda i razgovor sa njom krene...
Kako je lako o tome maštati

Za sada u glavi imam samo njen lik
Koji neprekidno zamišljam
Pokušavam ga nekako prizvati
Ali izgleda ne može bez imena

Ponedjeljak, 21. jun

Čekanja

I ponovo sam te čekao
Tamo gdje smo se prvi put sreli
I nadao sam se da ćeš doći

Bio sam spreman na sve:
Ređao u glavi scenarije
Držanje za ruke, zagrljaje, poljupce...

Odbrojavam minute, iako znam - kasnićeš
Čekam. A slučajne prolaznike
Oko sebe ne primjećujem

Prolaze polako minuti
Svaki kao da se pretvorio u sat
Možda traćim vrijeme, ko će ga znat

I ponovo sam te čekao
I ponovo ti nisi došla
Ponovo sam u sebi rekao
„Doći će”
Novi dan nudi nova nadanja

Utorak, 22. jun

Još jedno maštanje

Bilo je to lijepo maštanje
Nakon jednog slučajnog viđenja
Bilo je dobro od jave bježanje
U svijet gdje smo skupa ti i ja

Kada god oči zatvorim
Stvoriš se ti, koja voliš me
A kada nakon toga oči otvorim
Vidim da me više ne poznaješ

I stvarno, ne poznajemo se mi
Sem u mojim mislima, koje samo maštaju
Možda tražim razlog da se zaljubim
U osobu, naizgled idealnu

I ne smijem ti prići, da ne pokvarim sve
Jer sam te suviše zavolio u mislima
U prolazu, samo te pogledom dodirnem
Nježno sasvim, da me ne bi primijetila

I nakon toga, kada sklopim oči, vidim te
Vidim tvoj lik kako mi se osmijehuje
Vidim tada, na svijetu sve najljepše
Vidim i tvoju ljubav, tvoje emocije

U mislima se ne živi, samo mašta se
Ali strah od neispunjenje želje jači je
Zato ti neću ni prići da otpočnem
Priču, koja se brzo završiti može

Samo maštam i volim taj lik njen
Čekam da vrijeme umjesto mene obavi sve
Od prošlih ljubavi, samo su rane ostale
Zbog toga je maštanje najbezbolnije